

XXIV МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ

МАКЕДОНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

БЪЛГАРИЯ

СКОПСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ

K 7/M 45



120000868635



1375

27

1145

XXIV МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
РУСЕ — 1984

Посветен на 40-годишнината от победата на
Деветосептемврийската социалистическа
революция в България

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"



120000868635

ПОЕТИЧНО — ПЕСЕННО АВЕЧЕР

18 март — неделя

Начало — 19,30 ч.

Зала — Дом на културата

ИЧ8246

Стихотворения от **ВАЛЕРИ ПЕТРОВ**
изпълняват актьорите от ДТ „Сава Огнянов“
— Русе:

з. а. **КОНСТАНТИН ДИМЧЕВ**
ГАЛИНА МИЛАНОВА
МИЛАНКА ПЕТРОВА
БОЖИДАР МАНЕВ
ГЕОРГИ СТЕФАНОВ
НИКОЛА ЧИПРИЯНОВ

Режисьор — з. а. **КОНСТАНТИН ДИМЧЕВ**
Музикално оформление — **БОГДАНА ПЕНЕВА**
— виолончело, солистка на Русенската държавна
филхармония
Художник — **ИВАН ТОКАДЖИЕВ**

Н. А. БЛАГОВЕСТА КАРНОБАТЛОВА —
ДОБРЕВА — сопран
з. а. **ЕЛЕНА МИНДИЗОВА** — пиано

ЖОРЖ БИЗЕ:

- Нощ
- Приказка
- Утро
- Гасконецът
- Отвори сърцето си

КАМИИ СЕН — САНС:

- Защо съм сама
- Китари и мандолини
- Тъга
- Може би...
- Пролет

ДЪРЖАВЕН СТРУНЕН КВАРТЕТ „ДИМОВ“

лауреат на Димитровска награда

в състав:

з. а. ДИМО ДИМОВ — цигулка

НАНКО ДИМИТРОВ — цигулка

з. а. ДИМИТЪР ЧИЛИКОВ — виола

з. а. ДИМИТЪР КОЗЕВ — виолончело

И. ХАЙДН (1732 — 1809)

— Квартет в ре-мажор, опус 201, № 4

Allegro di molto

Un poco adagio, affetuoso

Menuetto. Allegretto alla
zingarese

Presto scherzando

М. РАВЕЛ (1857 — 1937)

— Квартет във Фа

Allegro moderato. Très doux

Assez vif. Très rythmé

Très lent

Vif et agité

ДОБРИТЕ ПИСМА

Толкова радост извика
писмото с добри новини!
Гледам клеймото на плика
и пътя му смятам във дни.

Мисля си: значи, когато
бях вчера така натъжен,
листчето, с радост богато,
е вече летяло към мен.

Значи, така ни се струва
понякога черен светът.
Хора, недейте тъгува —
добрите писма са на път!

ВАЛЕРИ ПЕТРОВ

КЛЮЧЕТО

Снощи късно пред къщи си гарирах колата
и ключето от нея изтървах в тъмнината.

Тази сутрин излязох да го диря към седем,
тротоара пред къщи със учудване гледам —
със зъбати листенца цял постлан край москвича
и на жълто ключенце от тях всяко прилича!

И е доста студено, дим струи от комини,
но сред клоните редки небесата са сини,

и без сам да усетя, вече влязъл съм в парка
и колата далече сред мъглица се мярка,

и е жълто и тихо, с оня мирис на есен,
такъв влажен и гнил и приятен и пресен!

И живота си чувствам как е минал през мене
в едно бързо шуртене, в едно пъстро въртене.

Ах, до люлката детска така близо бил гроба —
откъде тази завист и защо тази злоба?

Трябва друго! — И ето, на полянка открита
бледо слънце ме среща и с усмивка ме пита:

— Какво още там дириш, остаряло момченце?

— Нещо дребно — му казвам. — Едно златно
ключенце.

ВАЛЕРИ ПЕТРОВ

ВАЛЕРИ ПЕТРОВ е роден на 22 април 1920 година в София. Завършва Италианското училище в София и медицина в Софийския университет. Лекарската си професия практикува кратко време. Участва в Отечествена война като военен писател през 1945 г. Той е един от основателите на в. „Стършел“; работи и като аташе по печата в Рим, редактор в Студията за игрални филми, в издателство „Български писател“. Член е на Съюза на българските писатели.

За пръв път печата през 1936 година в списание „Ученически подем“. Сътрудничи в списание „Хоровод“. Като ярък талант се изявява в списание „Изкуство и критика“. Периодът 1940 — 1948 г. е особено плодотворен за Валери Петров — написва поемите „Палечко“, „Детинство“, „Край синьото море“, „На път“, „Тавански спомен“, циклите „Нощ в Балкана“, „Стари неща малко по новому“ и други, част от които са включени в сбирката „Стихотворения“. Тя е характерен профил на поета, отразява духа на съпрогивата по време на фашизма, но критиката я посреща с неразбиране. Стилът на Валери Петров, изграден от ирония, игрословници, загатнати асоциации, ефектни рими, остава недостъпен за много критици.

Валери Петров е един от поетите, които представят духа на модерния град и психиката на младия човек, на студентството. След периода на стилова нивелация Петров се възвръща към предпочитанията си и създава лиричната поема „В меката есен“ (1960). Критиката започва да коригира оценките си, съзира богатството и многообразието в поезията му. При дискусиите през 1962 — 67 година неговото име попада във фокуса на вниманието. Времето след 1956 година е период на творческа активност за Валери Петров.

Стихосбирката „Дъжд вали — слънце грее“ е лирически дневник, изграден от размисли, наблюдения и насмешка над младежката наивност. През 60-те години поетът се насочва предимно към сатиричната поема и създава произведения, искрящи от остроумие, хуманизъм и оптимизъм. Част от тях са издадени в сборника „На смях“.

Валери Петров има значителен принос за развитието на българското кино. Автор е на сценарии — на игралните филми „Точка първа“, „На малкия остров“, „Слънцето и сянката“, „Рицар без броня“; на киноновелите „Васката“, „Есенно слънце“, „Откъде се знаем“; на мулт-филмите „Приказка за боровото клонче“, „Гръмоотводът“ и др.

Валери Петров е между значителните представители на съвременната българска драматургия; въвежда в нея модерни похвати на естрадата. В лиричната си пиеса „Когато розите танцуват“ (1961) съчетава разнородни сценични елементи: хумор, оптимизъм и младежки порив, представяна е с успех в България и в чужбина. Автор е и на сатиричния спектакъл „Импровизация“ (1962, съвместно с Радой Ралин), на пиесата „Сняг“, на куклената пиеса „Бяла приказка“, на пътеписи за Китай и Африка.

Познавач на няколко чужди литератури и езици, Валери Петров е един от най-добрите български преводачи. Превежда „Комедии“ (два тома) и „Трагедии“ (два тома) от У. Шекспир; стихове за деца от Джани Родари, Р. Киплинг, С. Михалков и др.

Работи под псевдонимите: Асен Раковски, Скамейкин, Приятел.

ВАЛЕРИ ПЕТРОВ е народен деятел на културата, лауреат на Димитровска награда (1962 година).

Н. А. БЛАГОВЕСТА КАРНОБАТЛОВА — ДОБРЕВА — сопран

Благовеста Карнобатлова на 12-годишна възраст постъпва в детския хор на Варненската народна опера. Завършва средно музикално училище във Варна, приета е в класа на проф. Илия Йосифов в Българската държавна консерватория — София, която завършва с отличие. През 1960 година се явява на конкурс във Варненската народна опера, назначена е там и дебютира в ролята на Мими в операта „Бохеми“ от Пучини. Във Варна има блестящи изяви в ролите на: Микаела от операта „Кармен“ на Бизе, Луиза от „Годеш в манастира“ на Прокофиев, Джилда от „Риголето“ на Верди, Виолета в „Травната“ на Верди, Лейла от „Ловци на бисери“ от Бизе, Пепеляшка в едноименната опера на Найден Геров, Албена в едноименната опера на Парашкев Хаджиев.

В този период се явява на конкурс в рамките на Осмия световен младежки фестивал в Хелзинки, на който е лауреат, носител на сребърен медал и втора награда; на Втория международен конкурс за млади оперни певци в София (1963 г.) също е отличена с втора награда, сребърен медал и лауреатство. На този конкурс се запознава с Катя Белмонте, която ѝ препоръчва специализация в Италия. За замиването ѝ на едногодишна специализация (през 1965 г.) голям дял има варненската обществено-

В Милано работи с прочутата педагожка Мерцедес Льопарк, с маестро Алберто Соризина.

От 1966 година Благовеста Карнобатлова е на работа в Софийската народна опера, където изпълнява централния лиричен репертоар. Тя пее в главните роли в оперите: „Продадена невеста“ на Сметака, „Вълшебната флейта“ от Моцарт, „Фауст“ от Гуно, „Юлска нощ“ от П. Хаджиев, „Бастнен и Бастнена“ от Моцарт, Сузана в „Сватбата на Фигаро“ от Моцарт, Татьяна в „Евгений Онегин“ на Чайковски, Адина в „Еликсир на любовта“ от Доницети, Дона Ел „Телефонът“ от Менотти, „Турандот“ от Пучини, вира и Церлина в „Дон Жуан“ на Моцарт, Лили в „Тревога“ на Александър Райчев, в „Луд гиния“ на П. Хаджиев, Царкния—Лебед в „При-

казка за цар „Салтан“ на Римски—Корсаков, Микаела в „Кармен“ от Бизе, Мими в „Бохеми“ от Пучини, Виолета в „Травиата“ на Верди, Манон в едноименната опера на Масне, Виолета в „Хан Крум“ от Александър Йосифов и други.

Има издадени 4 грамофонни плочи с оперни арии и рецитал — песни от руската класика, италианската и френската класика.

Има осъществени записи за Радио София, между които песни от български, руски и западноевропейски композитори.

С голям успех гастролира в СССР. Във връзка с 30-годишнината от победата на Социалистическата революция в България, в СССР са поканени за участие н. а. Н. Гяуров, н. а. Н. Гюзелев и Благвеста Карнобатлова. Гала-спектаклите преминават изключително успешно.

На Шестия и Седмия международен конкурс за млади оперни певци в София Благвеста Карнобатлова е член на международното жури.

През 1969 година е удостоена със званieto „заслужил артист“, а през 1976 година — със званieto „народен артист“.

Н. а. Благвеста Карнобатлова — Добрева е професор във вокалния факултет на Българската държавна консерватория и декан на вокалния факултет.

ОТЗИВИ:

„... Със своя изразително-лиричен и изящно-изравнен глас... Карнобатлова ни зарадва с едно твърде чисто и художествено задълбочено изпълнение...“

„Политика“ — Белград, 1968 г.

„... С изключително красив и богат тембър на гласа Благвеста Карнобатлова в ролята на Лилу даде реална плът на героинята, като демонстрира рядко красивия си, отлично школуван глас...“

„Ел каррео каталам“, 1975 г.

„... Благвеста Карнобатлова притежава много красив по тембър глас. Той е мащабен и прекрасно запълва голямата зала. Певицата безупречно владее гласа си и с голямо майсторство преодолява техническите трудности...“

...Артистка с подчертано сценично обаяние...“

Борис Хайкин, Москва, 1975 г.

Н. А. БЛАГОВЕСТА КАРНОБАТЛОВА —
ДОБРЕВА — сопран
З. А. ЕЛЕНА МИНДИЗОВА — пиано

ЖОРЖ БИЗЕ

НОЩ

Полунощ! Потокът ромоли. Небето е осеяно с хиляди звезди. Нежна нощ, чиста като мечта, когато сърцата се разтварят за любов.

ПРИКАЗКА

Стареещият цар, облеган на балкона, вижда девойка хубава и скромна. „Небето сияе в твоите очи, любовта цъфти на твоите устни. Стани моя царица!“

„Какво бих спечелила, ако стана царица?“

„Всички мои богатства давам за една твоя усмивка!“

„Не, царю! Аз чакам своя войник. Богатството, което ми предлага той, е неговата младост и любов!“

УТРО

Утро е. Зората гаси звездите по небето. В гората славеят пее своята любовна песен. На хоризонта сребърният облак се позлатява. Гордият ястреб с устрем се издига в прозрачната висина.

Озарена от слънчеви лъчи, природата пее химни за вечната хармония и любовта.

ГАСКОНЕЦЪТ

Взел го дявол! Щом се разсърдя и засуча мустак, и най-дръзкия започва да бяга през глава.

По дяволите! Във Версай, в Лувъра, кралят ми казва „Добър ден“.

Аз често танцувам в двореца, облечен в позлата.

Взел го дявол! Вече е обед. нямам пукната пара, а съм гладен...

Я виж! Хубава цветарка! Дали ароматът на розите ще замени вкуса на хляба?

ОТВОРИ СЪРЦЕТО СИ

Маргаритката затвори листенцата си. Сянката закри очите на деня. Хубавице, ще съдържиш ли думата си? Отвори сърцето си за моята любов, както цветето се разтваря за слънчевите лъчи.

КАМИЙ СЕН — САНС

ЗАЩО СЪМ САМА

Защо си сама, овчарко? „Аз не съм била винаги сама. С мен излизаше в полето и ме закриляше от зверовете красивият и силен овчар. Той ми шепнеше любовни слова, думите му нежно ме галеха и ние се обичахме... Но друга ми го отне, а вълците откраднаха всичко, което имах. Красивият и неверен овчар ме изостави сама“.

КИТАРИ И МАНДОЛИНИ

Щастливите влюбени следват омайните звуци на китари и мандолини, които се леят в нощта. Тяхната песен ражда любовта.

ТЪГА

Душата ми е винаги обзета от дълбока и горчива тъга. Защо търсещата ми душа се блъска в стените на своя затвор? Защо тръпне страхливо от нощта, която я обгръща? Всяка нейна стъпка е едно усилие, което, уви, я води към смъртта!

МОЖЕ БИ...

Взemi ме до теб, дай ми ръката си. Все още не вярвам, че успях да намеря щастието в моя път. Струва ми се, че ние много дълго сме били заедно. Нашите сърца са се познавали и обожавали отдавна. През тази пролет се роди в тях любовта.

ПРОЛЕТ

Привет на веселата пролет — сезона на зелените ливади, на смеещите се цветя. Ще отида щастлива в страната на забравата да събирам пролетни цветя и да пея тихичко песни за любовта. А вечер, в самотната гора, заедно с мен ще пеят птиците и цветята възхвала на пролетта.

Съставен от четирима превъзходни инструменталисти — **ДИМО ДИМОВ** и **НАНКО ДИМИТРОВ** — цигулари, **ДИМИТЪР ЧИЛИКОВ** — виола и **ДИМИТЪР КОЗЕВ** — виолончело, държавният струнен квартет „Димов“ е основан през 1956 година. Своя първи концерт квартетът изнася през февруари 1957 година в София.

Това е началото на една достойна за отбелязване артистична кариера, изразяваща се в непрекъснатата поредица от концерти в страната и чужбина, в участия в почти всички големи международни музикални фестивали. За международното признание на квартета допринасят и завоюваните от него високи отличия на международните конкурси в Берлин, Будапеща, Лиеж и Мюнхен. През 1971 година квартет „Димов“ получава наградата на ЦК на ДКМС за литература и изкуство, през 1975 година — Златната лира на Съюза на музикалните дейци в България, през 1978 година — Димитровска награда за цикъла Бетховенови квартети и за изключителни постижения в областта на камерната музика. През 1981 година квартет „Димов“ е удостоен с орден „Червено знаме на труда“ по случай 25-годишнината от неговото създаване.

От 1965 година започва и богатата звукозаписна дейност на квартета, когато той прави първата си грамофонна плоча с френската фирма „Хармония мунди“. Оттогава до сега квартет „Димов“ има издадени над 70 грамофонни плочи, включващи всички квартети и квинтети на Моцарт, струнните квартети на Бетховен и Шуман, квартетите и квинтетите на Шуберт, цикъла „История на струнния квартет“, отделни произведения. Плочите на квартета, чийто общ тираж надхвърля един милион екземпляра, се разпространяват във всички европейски страни, САЩ, Канада, Австралия, Япония. Производство на „Балкантон“ и на „Хармония мунди“, плочите на квартета получават най-висока оценка от слушателите и специалистите.

Квартет „Димов“ има богата звукозаписна дейност и по радиостанциите на редица европейски страни — София, Берлин, Брюксел, Франк-

фурт, Саарбрюкен, Щутгарт, Бордо, Париж, Стокхолм, Бремен, Баден—Баден, Цюрих, Женева, Монте Карло, Брюж, Будапеща, Марсилия, Лондон и др.

Телевизионни филми с изпълнения на квартета са правени освен от Българската телевизия — с творби от Бах, Моцарт, Хайди, Равел, Шостакович, Бетховен, Шуберт, Големинов, Кюркчийски и др., също така и от Западногерманската, Френската и Белгийската телевизия.

С особена любов квартетът се отнася към творчеството на българските композитори. Негови са първите изпълнения на поредица произведения от наши автори — Марин Големинов, Константин Илчев, Васил Казанджиев, Кирил Кенов, Красимир Кюркчийски, Лазар Николов, Любомир Пипков, Александър Попов, Тодор Попов, Димитър Сагаев, Иван Спасов, Димитър Тъпков, Димитър Христов. Квартет „Димов“ среща българската публика за първи път и с много непознати за нашия концертен подиум творби — от Грацина Бацевич, Бела Барток, Паул Хиндемит, Витолд Лютославски, Бохуслав Мартину, Феликс Менделсон — Бартолди, Андраш Михи, Тер Оганесян, Кржиштоф Пендерецки, Франц Шуберт, Игор Стравински, Антон Веберн, Лео Вайнер.

Многообразието и богатият репертоар на квартет „Димов“ обхваща произведения от всички стилове и епохи. Навсякъде неговите изпълнения се посрещат с най-висока оценка от страна на публиката и критиката. В своето повече от четвъртвековно съществуване квартетът е гостувал с много голям успех във всички европейски страни, в САЩ (трикратно), Канада, Япония, Австралия, Нова Зеландия, Индия, Филипините и Индонезия.

В творческата биография на квартета постоянно място заема и съвместното музициране с редица изтъкнати български и чуждестранни инструменталисти — пианистите Антон Диков, Иван Дреников, Джон Бътрик (САЩ), Жан — Клод Ванден Айнден (Белгия), Морис Тил (Нова Зеландия), Ирене Памбукджян (Франция), органиста Рене Саоржен (Франция), чембалиста Лайонел Рог (Швейцария), виолон-

челиста Ролан Пиду (Франция), Енчо Радука-
нов — контрабас, Никола Зидаров — виола,
кларнетистите Петко Радев, Мишел Портал
(Франция), Мъри Коури (Австралия) и др.

ОТЗИВИ:

„... Във всички случаи това бе един ре-
цитал на много голяма висота, даден ни от
българските музиканти: техническа сигурност,
финес, отлично изработени детайли и ансамбъл
— това бе истинска лекция по музика по отно-
шение на равнище, стил, звучност...“

в. „Вис—матен“, 23 март 1981 г.

„... Българският квартет е един изключи-
телен състав. Това е най-изисканата камерна
музика, която делхийската общественост слуша
от години насам...“

в. „Стейтсмен, Делхи, 9 декември 1982 г.

„... Концертът на българския квартет оста-
на завинаги в съзнанието на присъстващите
почитатели на камерната музика. Камерен съ-
став на такова равнище е слушан рядко в Джа-
карта и естествено бе оценен много високо от
специалистите...“

в. „Индонезън Обсървър“,
Джакарта, 30 ноември 1982 г.

Програмата подготви
Васка ШЕЙТАНОВА







